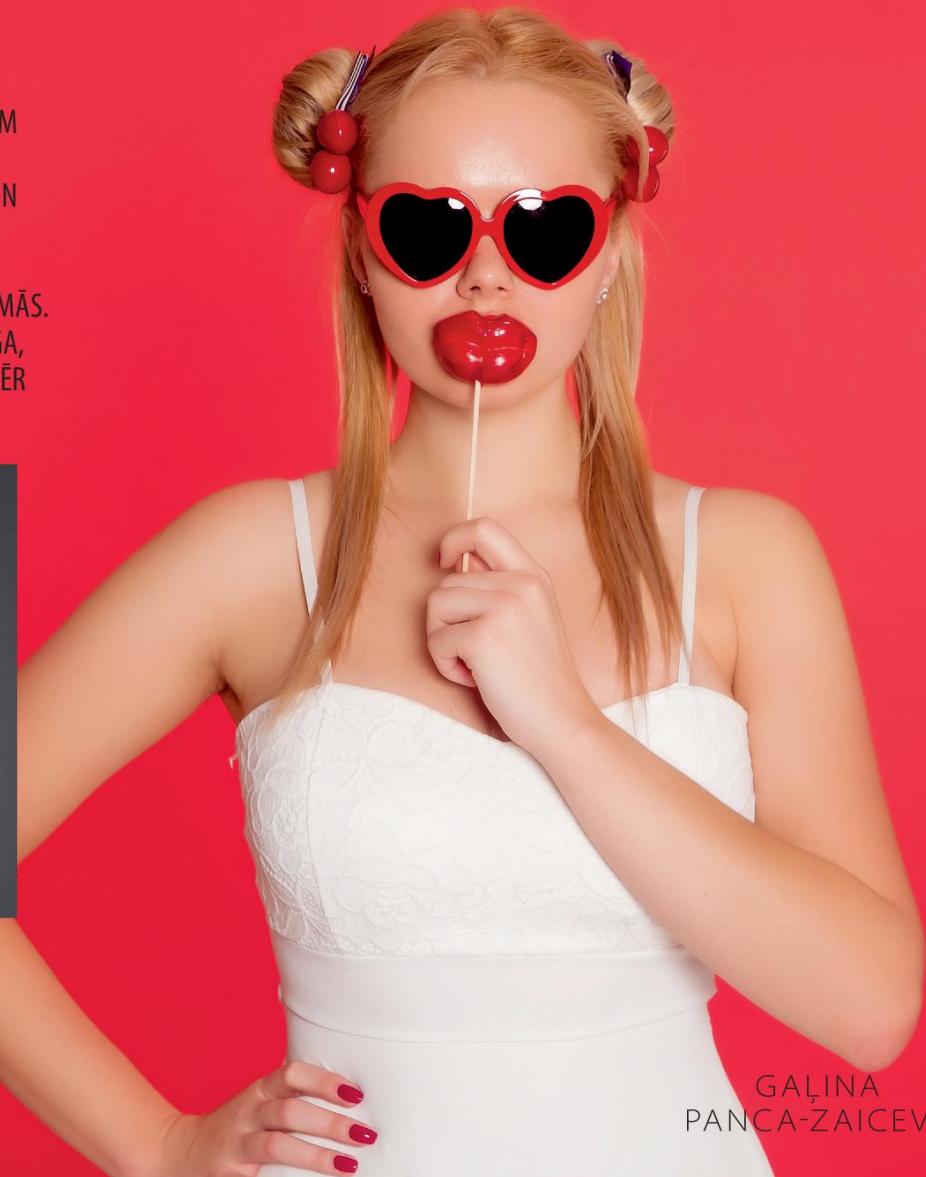


MODE UZ APJOMĪGĀM, PILNĪGĀM
LŪPĀM SEVI SKAĻI PIETEICA
DIVTŪKSTOŠO GADU SĀKUMĀ UN
KOPŠ TĀ LAIKA JOPROJĀM IR
AKTUĀLA. DAŽKĀRT ŠĪ MODE
IZPAUŽAS TEJU KARIĶĒTĀS FORMĀS.
TAČU, JA REIZ TĀ IR TĪK NOTURĪGA,
TAD JAU AIZ TĀS KAUT KAS TOMĒR
SLĒPJAS.



KAS TAS ĪSTI IR, PAR TO ARĪ ŠĪ
SARUNA AR MODES ANALĪTIKI
UN BOGOMOLOV' IMAGE SCHOOL
DIBINĀTĀJU KONSTANTĪNU
BOGOMOLOVOU.

GAĻINA
PANCA-ZAICEVA



LŪPU GROTESKA

NO KĀ TĀ SĀKUSIES UN AR KO BEIGSIES?

No kurienes piepeši uznira šis skaistuma ideāls – lielas, apalīgas lūpas, radot asociācijas ar pilēs knābīti? Kāpēc tas iekarojis pasauli? Nekad agrāk taču tā nav bijis! Savulaik par skaistuma etalonu tika uzskatīta maza, maiga mutite. Piemēram, romānā "Parizes Dievmātes katedrāle" Viktors Igo raksta, ka galvenā varone Esmeralda jau bērnībā bija īsta skaistule, jo viņas acis bija lielākas par muti.

Es jaunībā lasiju Gistava Flobēra darbus. Atmiņā iespiedusies aina no viņa romāna "Jūtu audzināšana". Dāma ieiet balles zālē, un autors raksta: itin kā jau nebūtu gana ar to, ka viņai bija neglītas, biezas lūpas, viņa tās vēl bija nokrāsojusi ar karminu! Un lasītājs uzreiz saprot, cik tas ir nejēdzigi un vulgāri.

Šodien mēs sakām – skaistas, pilnīgas lūpas, bet agrāk par tādām ar niciņajumu sacīja – lielas kā kamielim.

Tādas uzskatīja par neglītuma etalonu, turklāt gadsimtiem un gadu tūkstošiem ilgi. Pat sengrieķu jutekliskajai mīlas dievetei Afrodītei bija maza, gracioza mutīte. Ieskaitieties senajās kīniešu un japānu gravīrās – cik apburoši tajās attēlotas dāmas ar mikroskopiskām lūpām! Japāni ir pārliecināti, ka liela mutē piedien kareivīgam samurajam, kurš kliedz, komandē un cīnās, bet maigai, poētiskai sievetei tāda nepavisam nepiestāv.



LUIZE BRUKSA



RITA HEIVORTA

“Es šajā mūsdienā tieksmē palielināt lūpas redzu nevis sliktu gaumi, nevis modes pārversni, bet gan iekšēju tendenci. Sieviete ir tikusi pie tā, kas viņai iepriekš bijis liegts. Tagad viņa visai pasaulei skalji paziņo: “Es neesmu nekāda lellīte, es neesmu naiva meiteņe, kurai vīrietis var laupīt nevainību. Es pati tev sarikošu īstu Valpurģu nakti! Un paskatīsimies, vai tu spēsi attaisnot manas cerības!”

SIEVIETES SEKSUALITĀTE VĒL LĪDZ NESENĀI PAGĀTNEI BIJA STINGRS TABU. JĀ, SIEVIETEI BIJA JĀPIESAISTA VĪRIETIS, BIJA JĀBŪT JAUKAI, EROTISKAI, VALDZINOŠAI, TAČU NE JUTEKLISKAI!

Savukārt vīriešiem lielas lūpas nekur un nekad nav tikušas uzskatītas par neglītām. Tādas bija, piemēram, Luijam XIV., un tas tika uztverts kā kaut kas pašsaprots. Jā – jutekliskums, jā – saldkaisle, izvirtība, agresivitāte. Ko padarīsi – testosterons plūst pāri malām, viņš ir tiesi tāds, kādam jābūt istam vīrietim!

Bet kas notika? Kāpēc šīs senais skaistuma etalon cietis sakāvi?

Sievietes seksualitāte vēl līdz nesenai pagātnei bija stingrs tabu. Jā, sieviete bija jāpiesaista vīrietis, bija jābūt jaukai, erotiskai, valdzinošai, taču ne jutekliskai! Viņa varēja būt naiva meiteņe, romantiska jaunkundze, rosīga mājsaimniece vai dižciltīga dāma, bet, lai kā būtu mainījusies sievietes tēlu mode, sieviete nedrīkstēja būt izvirtīga. Izvirtulei nav vietas pieklājīgā sabiedrībā! Tāpēc – lūpiņas nevainīgā šleifītē, un nekādu kaislību!

Tas, ko mēs redzam tagad – liela sievietes mute –, ir emancipācijas auglis. Tā apliecinā, ka sieviete ir izcīnījusi tiesības būt viņa pati. Viņa ir izcīnījusi vienlīdzību – gan virietim, gan sievietei ir tiesības uz seksu. Un to, ko agrāk sauca par izvirtību, mūsdienās var

apzīmēt arī citādi – seksuāla atbrīvotība. Sieviete tagad var brīvi deklarēt: jā, es mīlu seksu!

Sievietes lūpas vienmēr ir vilinājušas vīrieti tās noskūpstīt.

Vilināt un uzbrukt – tās ir divas dažādas lietas. *Art déco* laikmetā dāmām bija modē spilgti krāsotas, bērnišķi kaprizis lūpiņas, savilktais šleifītē nevainīgam skūpstam, bet četrdesmitajos gados modē nāca lielas lūpas, kā Džoanai Krofordai vai Ritai Heivortai. Tas ir franču skūpstīt, uzbrukums, ielaušanās un sagrabšana, tā ir seksuāla agresija. Džoana Kroforda savu kinoaktrises karjeru sāka divdesmitajos gados. Tālaika fotogrāfijās jauninās zvaigznītes lūpas atbilstoši modei ar grima palīdzību vizuāli tika padarītas mazākas – pārklātas ar tonālo krēmu sejas ādas krāsā, un pēc tam lūpu kontūra uzzīmētas no jauna. Un ar visu to Kroforda tolaik atveidoja otrā plāna lomas, jo aktrises “nepareizās” lūpas neļāva viņai iznākt priekšplānā. Toties četrdesmitajos gados šis “defekts” pārvērtās par efektu – Džoana Kroforda kļuva par skaistuma etalonu, kuram līdzināties centās visas.



ŽOZEFĪNE BEIKERE

Un Rita Heivorta? Viņa taču bija tik skaista!

Stāsta, ka viņas attēls esot rotājis vienu no pirmajām amerikāņu atombumbām un no tā arī radies vārds “seksbumba”. Varbūt tas ir tikai mīts, vismaz pašai Heivortai šī legenda nepatika, un viņa to vienmēr nolieiza – bumbas, ne jau seksualitātes dēļ. Heivorta bija spānu izcelsmes aktrise. Viņa filmās dejoja, nedaudz arī dziedāja, varēja lepoties ar skaistām krūtim, smalku vidukli, sievišķīgiem guriem, rudiem matiem un lielām,

DABAS DĀVANA



jutekliskām lūpām. Filmā "Gilda" viņas atveidotā viegli iereibusi varone dzīļi dekoltētā kleitā izpilda dziesmu, kuras laikā ar vijigām kustībām lēni novelk vienu no saviem garajiem, tumšajiem cimdiem. Un tas izskatās ļoti erotiski. Tajos gados tik jutekliska sieviete varēja parādīties vienigi uz ekrāna, uz ielas, bet tagad šādas sievietes var sastapt ik uz soļa. Viņas ieņem augstus amatus, viņas pastaigājas parkos un strādā birojos. Dažkārt gan ar šāda veida šarmu tiek stipri šauts pār strīpu.

Daži stilisti uzskata, ka pilnīgas lūpas liecina par to, ka modē nāk afrikānietes. Un ka mēs izvēlamies palielināt lūpas, cenšoties līdzināties viņām.

Afroamerikāņi nāca modē jau pagājušā gadsimta divdesmitajos gados, kad Parīzē ar savām *topless* dejām ieradās tumšādainā amerikānieči Žozefine Beikere. Taču viņu vienmēr zīmēja ar lūpām šleifītē, jo tādas toreiz bija modē. Savukārt šodien, kad modē ir jutekliskas lūpas, afrikāņu sievietes ar tām

lepojas un negrasās tās vizuāli notušēt. Bet citas dāmas lūpas palielina. Ar mūsdienu estētiskās kirurgijas metodiem to izdarīt ir daudz vienkāršāk nekā septiņdesmitajos vai astoņdesmitajos gados, kad modes dāmu rīcībā bija tikai kontūrzīmulis un lūpu spīdums.

Sanāk, ka liela, jutekliska mute ir laikmeta tendence, sava veida misija, seksuālās brīvības apliecinājums?

To mēs, modes vēsturnieki un analītiķi, pētot šo laikmetu, varam secināt. Bet meitene neko neanalizē. Viņa pieiet pie spoguļa, aplūko savas ar hialuronskābi uzpildītās lūpas un saka: "Tas ir modīgi un skaisti!" Ja viņas attēls spoguli sakrīt ar kolektīvās bezapziņas kopējo plūsmu, viņa ir priecīga. Jo viņa ir daļa no šīs straumes. Viņa ir trendā. Un viņa jūtas laimīga.

Un viņai nav jāapzinās, ko tas nozīmē?

Ja tu izvēlies blondu matu toni, ja cītīgi saulojies solārijā, ja esi izveidojusi moderni platas uzacis un jutekliski lielas

lūpas, tad gan vajadzētu apzināties, ka tu esi radījusi seksuāli uzbrūkošu tēlu. Bet vai tas atbilst tavai dabiskajai seksualitātei? Ja gultā gulēsi kā baļķis, tu rūgti pievīsi savu partneri, jo nebūsi attaisnojusi viņa cerības. Iepakojums būs izrādījies pievilcīgāks par tajā iešaiņoto konfekti.

Lūpām arī vajadzētu atbilst sieviešes vecumam un harmonēt ar viņas ārieni. Pilnīgas lūpas ir jaunības pazīme. Sievietes palielina lūpas, lai izskaitītos jaunākas, taču ne vienmēr izdodas panākt vēlamo tēla harmoniju. Un tad izskatās ne pārāk labi. Tad ir tikai "sieviete ar pufigām lūpām".

Pilnīgas lūpas lieliski sader ar gaņiem, bieziem matiem, skaistām krūtīm, tvirtiem gurniem – tā taču ir seksuālā enerģija! Ja meitene ir kalsna, bāla un anēmiska, bet ar lielām, uzpumpētām lūpām, viņa izskatās savādi. Jo lūpas ir, bet seksuālās enerģijas nav.

Bet kāpēc mēs tagad galveno uzmanību pievēršam lūpām, nevis acīm?

Acis visām tautām vienmēr bijušas

MODES UPURIS



NIKOLA KIDMENA



MEGANA FOKSA



AGNESE ZELTINA



LARA FLINNA BOILA



LINDSIJA LOHANA



SAMANTA TĪNA



MEGA RAIENA

dvēseles spogulis. Tās saistās ar mistiku, ar garīgumu, ar tirību. Ar acīm var flirtēt. Ar veiksmīgi izvēlētu grimu skatienu var padarīt jutekliski aizplivurotu. Te varam atsaukt atmiņā dāmu kādreizējās skatienu spēles aiz vēdekļa. Mēs esam sākuši jutekliskumu uztvert tiešāk, primitīvāk. Ritas Heivortas striptīzs ar ciemu šodieni vairs nevienu nesatrauktu. Un flirtā acis ir atdevušas savas pozicijas lūpām. Gadsimtiem ilgi mēs esam apdziedājuši acis, bet nu galvenā uzmanība ir pievērsta lūpām. Ja agrāk sievietes spogula priekšā trenējās savilk lūpas, lai mute izskatītos pēc ie-spējas mazāka, tad tagad lūpas var at-plaukt kā zieds.

Es nevaru pateikt, cik ilgi šī tendence turpināsies. Pašlaik modē ir viss. Modē ir iedegums. Un modē ir bālums. Mode klūst aizvien daudzveidīgāka. Mēs dzīvojam brīnišķīgā laikā. Ja kāds neseko modes tendencēm, viņš tāpēc nav vecmodīgs. Viņš atklāj savu individualitāti.

Bet ko jūs domājat par sievietēm, kuras savas lūpas ir padarijušas nesamērīgi lielas?

Es ar lielu sapratni izturos pret modes upuriem. Viņi ir avangardisti, kas risķē ar sevi un parāda mums, kā jūtas tur, priekšējās līnijās. Raugoties uz viņiem, mēs redzam, kur ir tā trauslā robeža starp skaisto un neglīto. Pateicoties viņiem, mēs arī uzzinām par dažādiem iespējamiem sarežģījumiem. Modes upuri ir eksperimentētāji. Viņiem ir sava misija. Un paldies viņiem par to.

Bet vai tiešām šīs sievietes neredz sevi spoguli? Reizēm skats ir šokējošs!

Viņas skatās spoguli, bet sevi aiz lielām lūpām neredz. Tas nozīmē, ka ir notikusi psiholoģiskā fiksācija. Tiesa, nevis uz tēlu kopumā, bet uz atsevišķu tā elementu. Parasti tas ir elements, kas reprezentē seksualitāti un tāpēc klūst dominējošs. Kāda fiksējas uz krūšu izmēru, kāda cita – uz iedegumu. Vai uz slaido liniju, līdz novēd sevi līdz anoreksijai. Vēl kāda – kā Donatella Versače – slīpē un slīpē degunu, līdz tas gandrīz vairs nav sa-redzams. Vai kā Alla Pugačova, kas

koncentrējas uz kājām.

Aiz fiksēšanās uz lūpām nereti slēpjjas iekšēji pārdzīvojumi. Tā ir šaubas par savu pievilcību. Ja ar plānām lūpām sieviete jūtas kā pelēka pele, uzskatot, ka viņai neviens nekad mūžā nepievērsis uzmanību, tad no briža, kad viņa tiek pie lielām un apjomīgām lūpām, ieslēdzas jauns signāls, kas vēstī: "Tas ir skaistī! Tas ir seksīgi! Tas ir jaunavīgi!" Un tas turpinās – jo apjomīgākas lūpas, jo skaistāka sieviete jūtas. Un process turpinās. Gala beigās viņa redz tikai savas lūpas, bet vairs nerедz pati sevi. Viņa ari ir aizmirusi savu sākotnējo mērķi – skaistumu un pievilcību. Lūpu palielināšana ir kļuvusi par pašmērķi. Sievete no tā gūst psihoseksuālu baudu. Un katrs jauns lūpu izmēra milimetrს padara viņu laimīgāku. Sievete vairs nespēj apstāties.

Atziņos, man tomēr ir mazliet žēl tā kādreizējā sievietes skaistuma ideāla ar lielajām acīm un mazo mutiti. Vai mēs savā izpratnē par seksualitāti un pievilcību nekļūstam aizvien primitīvāki?

PĒDĒJAIS KLIEDZIENS: FISH GAPE



KEIRA NAITLJA



DŽENIFERA LOPESA



ROUZJA HANTINGTONE-VAUTLJA

Vai kāds ir teicis, ka sieviete ar lie-lām lūpām nevar būt gudra? Katra ieciklēšanās uz savu ārieni norāda uz pārliecības trūkumu un varbūt arī citām psiholoģiskām problēmām, bet to nevar uzskatīt par norādi uz prāta deficītu. Var teikt, ka katras maska "uzsūcas caur ādu". Daudzām sievietēm ārienes maiņa kalpo kā terapija, kas palīdz iegūt kārto seksualitāti un atrīvotību. Pat vēl vairāk! Mēs izvēlamies tieši mums vajadzīgo masku. Mēs neemam to, kā mums trūkst. Sieviete, kas vēlējusies palielināt lūpas un ir to izdarījusi, ir devusi sev iespēju justies jutekliskai un seksuālai.

Vai vīriešiem šī tendence patīk?
Vieniem patīk, citiem ne. Mūsdienās vīrieši feminizējas – viņi joprojām ir vīrieši, taču kļūst emocionālāki un maigāki. Savukārt sievietes maskulinizējas – viņas joprojām paliek sievietes, no vīriešiem pārņemot aktivitāti, agresiju un tieksmi vadīt. Un uz šā fona tendence accentēt jutekliskas lūpas kļūst arvien populārāka.

Jutekliskas – tas vēl būtu sa-protami. Bet ir vīrieši, kuriem patīk sievietes arī ar pārspīlēti lielām lūpām. Viņi pat lepojas ar savu draudzeņu lūpu izmēru. Kāpēc tā?

Starp jūsu paziņām ir vīrieši, kuriem patīk groteskas lūpas? Es tādus nepazistu. Bet, ja tādi patiešām ir, tad pieļauju, ka arī viņiem tā ir sava veida psihoseksuāla pašapliecināšanās: "Ja manai draudzenei ir lūpas kā seks-bumbai, tad taču skaidrs, ka arī es neesmu zemē metams!"

Jums pašam šī groteska nepa-tīk? Atbildet godīgi!

Nē, nepatīk! Es varu izskaidrot, no kurienes nāk šī mode uz lielām, ju-tekliskām lūpām. Es varu aizstāvēt tās, kuras sev tādas ir izveidojušas. Bet, kad es skatos uz šo lielu lūpu īpašniecēm, man nepatīk tas, ko redzu. Es uzreiz pamanu, ka tās nav dabiskas lūpas, ka tur ar savu darbu ir iejaucies specialists. Taču es nevie-nu nenosodu. Tikai reizēm gribas klusītipām pateikt: "Nešauj pār stripu! Nepārcenties!"